

[Socialministeren]

Med hensyn til økonomien i forslaget må jeg i øvrigt sige, at det er min vurdering, at socialdemokratiets skøn over beslutningsforslagets økonomiske konsekvenser nok er sat omkring 300 mill. kr. for lavt.

Om de enkelte punkter skal jeg gøre følgende bemærkninger:

Socialdemokratiet foreslår, at der udbetales en ferieydelse til pensionister. Om det vil jeg sige, at jeg synes måske ikke, det er en særlig god idé at anvende pensionsmidler til ydelse af en generel feriegodtgørelse, mest ud fra det synspunkt, at pensionisterne nok er de bedste til at administrere deres egen pension, så hvis der skulle blive mulighed for en mere generel forbedring af pensionisternes forhold, synes jeg, at forbedringen skal gives som en forhøjelse af selve pensionsbeløbet.

Punkt 2 vedrører en indtægtsregulering af pensionstillægget. Bag forslaget ligger der, så vidt jeg kan se, dels et ønske om at begrænse antallet af tilfælde, hvor pensionister ikke får noget videre ud af indtægter ved siden af pensionen på grund af samspilsproblemer, dels et ønske om, at ægtefæller bør søges behandlet som selvstændige økonomiske individer. Begge spørgsmål er efter regeringens mening meget vigtige. Den har da også foretaget forskellige undersøgelser af, hvordan man mest hensigtsmæssigt kan finde en løsning på samspilsproblemerne, og det videre arbejde hermed afventer udmøntningen af skattereformen og dens indvirkning på de forskellige beregningsregler for sociale ydelser, herunder de sociale pensioner. Jeg går ud fra, at en sådan opklaring vel også må interessere socialdemokratiet.

Regeringen er enig i, at man, efterhånden som der bliver økonomisk mulighed for det, bør søge i højere grad at behandle ægtefæller som selvstændige økonomiske individer. Vi er enige med socialdemokratiet om dette punkt, men finder desværre ikke, at der på nuværende tidspunkt er mulighed for at afsætte midler til en kraftig forøgelse af fradragsbeløbet for ægtepar.

Socialdemokratiet foreslår under punkt 3, at offentligt anvist varig hjemmehjælp under alle omstændigheder skal være gratis.

I 1984 fik socialdemokratiet her i folketin- get afvist et tilsvarende forslag. Som den daværende socialminister slog fast, var det allerede dengang således, at hjemmehjælpen er gratis for alle, der lever på folkepensionsni-

veau. Det er da rigtigt, at folk, der har indtægter derudover, betaler for hjemmehjælpen, dog med den begrænsning, at de højst kan komme til at betale for 6 timer ugentlig efter en betalingsskala, der i øvrigt er afpasset efter den indkomst, de har, og derudover er der mulighed for at nedsætte betalingen i de enkelte tilfælde, hvor det synes rimeligt. Jeg synes faktisk ikke, at den ordning, der eksisterer i dag, er så dårlig.

Vedrørende bistands- og plejetillæg foreslår socialdemokratiet, at der skabes hjemmel til, at der kan tildeles personer over 67 år tillæg svarende til bistands- og plejetillæg.

Som man vil vide, er der allerede efter de gældende regler hjemmel til at yde en sådan hjælp som et personligt tillæg. Ifølge sikringsstyrelsens vejledning om social pension kan der ydes personligt tillæg til dækning af pensionistens udgift til den fornødne hjælp, bistand eller pleje, i det omfang pensionisten dokumenterer sine udgifter hertil, og som forslagsstillerne selv peger på, ydes sådanne tillæg også i et vist omfang i kommunerne.

Spørgsmålet er så, om bistands- og plejetillæg bør gøres til en retsbestemt ydelse også for personer over 67 år. Jeg synes faktisk, det er en meget sympatisk tanke, både på grund af sådanne tillægs store betydning for de pågældende og på grund af tillæggenes plejehjemsforebyggende karakter, og jeg kan da love, at jeg i takt med, at der viser sig en økonomisk mulighed for det, vil lade dette forslag indgå meget højt i prioriteringen af de forskellige muligheder for forbedringer for pensionisterne.

Socialdemokratiet foreslår videre, at der udarbejdes faste retningslinjer, som sikrer en ensartet og forbedret tilskudsordning vedrørende lægeordineret medicin og briller.

Jeg synes, at retningslinjer for personlige tillæg bør være vejledende, fordi fastsættelse af regler principielt strider mod det primære formål med personlige tillæg, nemlig at kunne yde hjælp i særlige situationer, hvor forholdene er særlig vanskelige, og netop dette forudsætter selvfølgelig, at der foretages en konkret vurdering af lige netop den enkelte pensionists forhold.

Fastsættelse af regler vil altid medføre nogle mere firkantede løsninger, og den mulighed, kommunerne i dag har for individuelt at fastsætte hjælpen og lade denne bortfalde eller aftrappe på forskellig vis og på denne